

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to The English Editor, 'Morning Star' UDUVIL, CHUNNAKAM.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B / 100125 / 81

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 141 JAFFNA, FRIDAY, 13th NOVEMBER, 1981 No. 46

RIGHTOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

RECEIVED
Subscription
Inland: Rs. 35/- per year.
Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Re. 1/- per copy.
Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

N. C. C. Seminar on White Paper

The National Christian Council of Sri Lanka conducted a Seminar on the White Paper on Education at the Diocesan Chambers, Colombo 7 on Saturday the 7th November. Senior officers of the Ministry of Education, Principals of Christian schools, members of the Ministerial Advisory Committee on Christianity and some members of the clergy participated at the Seminar.

Messrs. E. E. Wijemanne, Mahinda Ranaweera, Sterling Pereira and Dr. S. Gnanalingam who were mainly responsible for the new proposals on Education explained the aims and purposes of the White Paper. They pointed out the evils of the existing system of education that leads to much unemployment, frustration and wastage.

Rt. Rev. C. L. Wickremasinghe, Chairman Ministerial Advisory Committee on Christianity who presided over the Seminar said that the present proposal has a very commendable feature because it has invited public debate. He thanked the officers of the Ministry of Education for honouring the Christian community by their presence at the Seminar. He also reminded the audience that even though the Protestant community is a small minority it has a very long tradition of educational enterprise in this country.

Bishop Wickremasinghe said that the new proposals on education truly reflected the post-Jeyawardane economic thinking of this country. The economic field consists of a public sector, the Corporations and the Private Sector. The new educational scheme too will have these three features viz. clusters or rural schools, one unit schools and private schools. The emphasis on modernization, English, education for employment are welcome changes, but the concentration on personal achievement is an important trait of a capitalist society.

He suggested that instead of diplomas, degrees could be conferred for Handicrafts, Interior Decor etc., which will necessarily increase the status of those subjects. Religion has a vital role to play in the curricular and co-curricular activities of the school. Hitherto the Education Department had been extremely fair in dealing with the minorities and the Ministerial Advisory Committee on Christianity had done excellent work with the assistance given by the government.

Rev. Kenneth Fernando said that the White Paper has no proposal to ease the most important problem of the country viz., the racial problem. He held that unless schools like Royal are included in the cluster system it will be merely distributing poverty. The new proposals also do

not have adequate plans to improve English teaching, even though English is emphasized in the proposals. He also said that the new proposals will in no way end the imbalance and inequality between Colombo schools and other schools. The English educated minority continue to enjoy several privileges.

Mrs. Damaris Pannila Vice Principal, Ladies College said, that the White Paper has failed to point out the defects in the existing system of education. She was of opinion that "Work experience" as a subject will not be a success because it will not be possible to get qualified teachers to handle those subjects. At present Pre Vocational periods are free periods in schools.

Mr. C. E. Anandarajan Principal St. John's College, Jaffna pointed out that the present requirements to enter the G. C. E. (A.L.) class are too lenient and considerable amount of resources could be saved by making the requirements more difficult. He said that 35% of the students who appeared for the A. L. examination last year failed in all the four subjects. Changing the name of G. C. E. (A. L.) to University Entrance Examination can be disastrous to the students. Hitherto the G. C. E. (A. L.) has been recognized by many foreign countries as the standard for entrance to their Universities.

Mrs. Susila Niles, Lecturer in Education University of Colombo said the salaries of the teachers should be substantially increased if the government is serious about improving the quality of education in Sri Lanka. Research has become a real luxury because it involves much expenditure and the scholar has to spend his own money when he pursues academic research. She felt that guidance and counselling was not given adequate emphasis in the White Paper.

Mr. C. J. Oorloff, Former Principal of Trinity College said that the quality of teachers has deteriorated fast. Furthermore no attempt is made to decrease the number of students in classes. The White Paper has not dealt sufficiently with the education of handicapped children.

Rev. Celestine Fernando, Mr. Sunil Bastian, Miss Siranie Gunawardne Principal Ladies College, Mr. Elmo Wijesinghe, Mr. K. Laxmana Iyer, Mr. Shelton Wira-singhe Principal Wesley College and several others spoke. Rev. Kenneth Fernando summed up the proceedings of the seminar.

Mrs. Chitra Fernando Secretary for Education, National Christian Council served as co-ordinating officer and proposed a vote of thanks.

Soccer

Jaffna College Trounce Favourites at Big Match

The Jaffna College Football teams met their traditional Big Match rivals — St. Patrick's College — on their home ground the Bicknel Field for their final fixture of the season on Friday the 6th November 1981. It was an afternoon packed with excitement for the unprecedented crowds that gathered at Vaddukoddai filling the pavillion and standing all round the pitch five or six deep. In the Third and Second Eleven matches St. Patrick's won, scoring 3 — nil and 2 — nil.

The first teams of both sides had maintained equally good records all through the season and hence the match was predicted to be extra-keen this year. The Patricians, however, were tipped favourites and were clearly the more confident team when the match began. But, within a few minutes, centre-forward Stephen Kanagaratnam was seen sweeping past three defending opponents and charging for a virtually sure goal when he was tripped and caused a bad fall. A "penalty kick" given turned "corner kick" and even the latter could not be converted to a goal. To demoralise Jaffna College spirits further, St. Patrick's scored the first goal soon after.

A thrilling game of scintillating soccer then began. It was a display of skillful manoeuvring techniques among the forward line players, chiefly Durrell Andrew who played left in and right in and scored the first goal, the right extreme Benildus Xavier and left extreme K. Sivakumaran. Kanagaratnam and Andrew though carefully marked by the opponents kept sweeping ahead like rabbits neatly controlling the ball every time they got it. The defence too was rockstrong with veteran player and erstwhile captain Muraleetharan the centre back and Kularatnam the full-back. When Sivakumaran scored the second goal jubilant crowds of spectators stampeded into the pitch in uncontrolled excitement to pat the heroes on their backs.

After the third goal was shot Patrician goal-keeper Chellappah, acclaimed Jaffna's best, retired to the pavillion hurt and sent in the reserve. By then the underdogs were in top form and in full control of the situation; they gave no chance to the confused Patricians. The game ended with a convincing and creditable 3 — 1 victory for Jaffna College, a historic event considering that for the last thirteen years St. Patrick's consistently defeated Jaffna College — last year by 9 goals to nil!

— S. M.

Press Censorship

Under the existing State of Emergency, Press Censorship has been brought into operation from 21.8.81. The Competent authorities are the Secretary to the Minister of State and the Director of Information.

Nuffield Children's Day with Interacts

To mark the United Nations Year of the Disabled Persons 1981 the Interact Club (a service club affiliated to Rotary International) of St. John's College had a programme called "Work and Play with Nuffield" on Wednesday the 4th November 1981. The Club entertained all the children of the Nuffield School for the Deaf and the Blind at an afternoon's programme of Variety Entertainment, a tea party, a film show and a session of teaching skills in sports. In the Art and Essay competitions which Interact conducted to mark I. Y. D. P. children of Nuffield School, St. John's College and several other schools participated and the prizes were awarded to the winners at this function. Mr. & Mrs. J. S. S. Anantham were the Chief Guests. The Interact President N. Raviraj made the welcome speech and Treasurer Asirvatham proposed the vote of thanks. Principals Messrs C. E. Anandarajan and Jeyasingh David of St. John's College and Nuffield School also spoke.

'Y' Regional Council New Office-Bearers

The Annual General Meeting of the Northern Regional Council of YMCAs was held at the Jaffna YMCA on the 31st October 1981 when 27 representatives of 9 member units attended. The following were elected as office bearers for the year 1981/82:

President: J. M. Sabaratnam (Jaffna)

Vice-Presidents: W. G. Anappah (Manipay) Rev. S. Jeyanesan (Paranthan)

Hony Treasurer: M. Thambithurai (Jaffna)

Regional Secretary: S. Vijayakulasingam (appointed by the National Council of YMCAs.)

Committee Members: J. Selvarajah (Navaly) E. S. Curtis (Uduvil)

The Regional Council bade farewell at the same meeting to Mr. S. Param Ananthan the outgoing President who emigrated to the USA this month. He had been the President of the Jaffna YMCA and the Regional Council and Chairman of the Paranthan Youth Training Centre.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

விஸ்தவ வார இதழ். [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
"நீதி துணை உபரித்தும்; பாவம் எந்தக் குறைதற்கும் இழிவாம்"

மலர் 141] 13 — 11 — 1981 [இதழ் 46

தாரகைச் சிந்தனை

கரிசனையற்றோர் ஆண்டு

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சிறுவர் ஆண்டை உலகம் கோலாகலமாகக் கொண்டாடியது. இப்பொழுது வலது குறைந்தோர் ஆண்டைக் கொண்டாடுகிறது. ஏதோவொரு உள்ளத் சிந்தனையினால் உந்தப்படுவதுபோல இடையிடையே இப்பேர்ப்பட்ட ஆண்டுகளைக் கொண்டாடி வருகிறோம்.

இன்னும் கொண்டாடலாம். வறியோர் ஆண்டு, அநாதைகள் ஆண்டு, யுத்தக் கைதிகள் ஆண்டு, சொஸ்த புத்தியற்றோர் ஆண்டு எனறெல்லாம் கணித்துக் கவனிக்க வேண்டிய விடயங்கள் பலப் பல.

இவற்றையெல்லாம் நிரைப்படுத்தி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நாம் கவனிக்க முற்படு முன் தாரகை ஓர் ஆலோசனை தரும். முதலாவதாகக் கரிசனையற்றோர் ஆண்டு ஒன்றைப் பிரகடனப்படுத்துவோம்.

ஆண்டுகள் கொண்டாடப்படும்போது பலரும் பலவித முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். பெரும்பாலானோர் ஏதோதானேவென்று பேசாமல் இருக்கின்றனர். கொண்டாடுவோரும், கடமைகள் பல புரிவோரும்கூட, அந்த ஆண்டு முடிந்ததும் அதற்குரிய விடயத்தைப் பற்றிய கரிசனையற்றுப் போகின்றனர். அல்லது புதிய விடயங்களைப் பற்றிய சிந்தனை வரும்போது பழையவை மறக்கப்பட்டுப் போகின்றன. அனைவருமே கரிசனையற்றவராய்ப் போகிறோம்.

ஆண்டுகளைக் கொண்டாடுவதன் பயனென்ன? சமீபத்தில் மத்திய இலங்கையின் ஒரு நகர்ப் புறத்தைச் சேர்ந்த ஐயாயிரம் பேரான வலது குறைந்தவர்க்கு ஒரு முழுநாட் கொண்டாட்டம் நடத்தப்பட்டதாம். அது மிகப் பாராட்டப்பட வேண்டியது. ஆயினும் அடுத்த நாள் அவர்களின் நிலையென்ன—முந்திய நிலையா? அல்லது அவர்களின் வாழ்க்கையில் நிரந்தரமானவொரு மறுமலர்ச்சி உண்டாக அக் கொண்டாட்டம் வழி வகுத்ததா? இது பலரும் கேட்கும் கேள்வி.

வேறெதைத்தான் இது செய்யாவிடினும், இப்பேர்ப்பட்ட தேவையுடையோர் இருக்கின்றனர். அவர்களின் வாழ்வு மலர்வது தம் பொறுப்பு எனப் பலரையும் இது அறியவைத்திருந்தால் அதுவே போதும். அப்படியாயின் கரிசனையற்றோர் தொடர்ந்தும் பலர் இருந்து விட முடியாது.

கரிசனையற்றோர் ஆண்டு இதற்காகவே. பிற்பாடு அவர் பாடென்றிருக்காது, குறைவு பட்டோர் வாழ்வு மலர வைப்பது தமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவோர் உத்தரவாதம்; ஒரு சிலாக்கியமுகூட என அவர்கள் உணர்ந்து செயலாற்ற வைப்பது. அப்படி வைக்கக்கூடுமாயின் ஒரு ஆண்டில் ஓரிரண்டு நாட்கள் அல்ல; ஒரு ஆண்டு பூராவும் கூடவல்ல; கரிசனையுடையோர் தம்மைச் சுற்றி வாழும் காலமெல்லாம், இடமெல்லாம், குறைவுபட்டோர் தம் குறை மறந்து வாழ்க்கை நடத்தக்கூடியவர்களாயிரப்பர்.

அதுவே ஆண்டவர் விருப்பமுங் கூட. "இந்த என் சிறியவர் களில் எவர்க்கு என்னத்தைச் செய்தீர்களோ அதை எனக்கே செய்தீர்கள்" என்கிறார்.

இப்பேர்ப்பட்ட கரிசனை வளர வேண்டும்; பொறுப்புணர்ச்சி பெருக வேண்டும். குறைவுகளைத் தம்மைச் சுற்றியிருக்கக் காண்போர் அனைவருமே இவற்றில் நாளாந்தமான தீவாரணமளிக்க முன் வருபவராயிருக்க வேண்டும். அப்படியாயின் குறிப்பிட்ட விடயங்களுக்காகக் குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளைப் பிரித்து வைக்கும் தீர்ப்புத்தம் ஏற்படவே தேவையிலை. மாண்பும் மகிழ்வும் மனிதர் மனதில் நிரந்தரமாகக் குடி கொள்ளும் மனிதர் மத்தியப் பிரிய முண்டாகக் காணுவோம். அதற்காகத்தான் கரிசனை யற்றோர் ஆண்டு. அவர்கள் கரிசனை காட்டுவதற்கு ஊக்குவிக்கப் படுவதற்காக!

செய்திகள்

ஞாபகார்த்தக் கல் நிறுவல்

மரித்தவர்களின் நினைவுகூருதலாக ஆலயக் கட்டடங்களில் ஞாபகார்த்தக் கல் நிறுவல் நமது சபைகளில் நெடுங்காலத் தொடர்வதற்கு வழமைவானது. பல காரணங்களையிட்டுத் தற்காலத்தில் இதைப் பலர் செய்யாமல் விட்டிருப்பினும் கிறிஸ்தவ இடங்களிலும் வேண்டினும் இது தொடர்ந்து செய்யப்படுகிறது.

இதற்காக ஏற்கெனவே இருக்கும் நிபந்தனைகளைப் பிரதானமாக இரண்டு. மரித்தவர்களின் குறியை வகுடம் கட்டித் தீர்வதோடு ஞாபகக் கல் நிறுவவதற்கான எண்ணப்படும் ஏற்றக்கொணப்படும். கல் நிறுவப்படுவதற்கு இடத்தைச் சபையின் நிர்வாகம்

குழுவினரே குறித்துக் கார்ட்டும் உரிமையுடையவர்.

இந்த வாரம் கூடிய ஆதீன நிர்வாகக் குழுவினரின் தீர்மானப்படி இனி வருங்காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட ஞாபகார்த்தக் கல் ஆலயக் கட்டடத்தில் நிறுவவதற்கு விரும்புவோர் அந்தச் சபையின் வைப்பு நிதி ஒன்றுக்குக் குறைந்த பட்சமாக ரூபா 2500 கட்ட வேண்டியதாயிருக்கும். இந்தத் தொகை கட்டப்பட்ட பின்னரே சபை நிர்வாகக் குழுவினர் அனுமதி வழங்குவர். பல வழிகளிலும் இது நிறைந்த ஒரு தடவடிக்கை யெனக் கருதப்படுகிறது.

உடுவில் மகனின் கல்லூரி—
மாணவர் விடுதி திறப்பு வைபவம்

உடுவில் மகனின் கல்லூரியின் முதலாவது தேசிய அதிபராக 20

ஆண்டுகள் நற்பணி புரிந்து, இளைப்பாறியிருந்த காலத்தில் பரம அழைப்பைப் பெற்றுச் சென்ற செவ்வி அரியம், ஹட்சன் பரமசாமி அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாகக் கல்லூரியில் நிறுவப்பட்ட இரண்டு மாடி மாணவர் விடுதி கட்டடம் இம்மாதம் 7ஆம் திகதி சனிச்சிழைமையன்று ஆதீன அத்தியட்சர் மகானம் D. J. அம்பல அரணர் அவர்களினால் திறந்து வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. வைபவம் பிற்பகல் 3-00 மணிக்கு ஆரம்பமானது. கல்லூரி ஆசிரியர் மாணவருடன் ஏராளமான நண்பர்களும் சமூகமாயிருந்து வைபவத்தைச் சிறப்பித்தனர்.

கல்லூரி மாணவி செவ்வி டிவித்திரா வடிவேலு தேவாரம் பாட வைபவம் ஆரம்பமானது. உடுவீர்சபைக் குழு கனம் N. W. G. சுருணராஜா அவர்கள் ஆரம்ப செய்ததை ஏற்றேத்தார்கள். செவ்வி ஹெவன் மைஸ்னர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலும் உப அதிபர் செவ்வி C. V. செல்வையா அவர்கள் தமிழிலும் வேதப் பரடம் வரவித்தது வினர். கல்லூரிப் பழைய மாணவியும் மக் வவுடவைத்தியசாலைவ வைத்தியப் பணி புரிபவருமான டாக்டர் திருமதி ஜேசய் கனகராஜா அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தி, இந்த மகத்துவமான கட்டடத்தை நிறுவிப் பணி புரிய உதவிய அனைவருக்கும் நன்றி பாராட்டினார்கள். அதிபர், ஆசிரியர், மாணவர், பழைய மாணவர் சங்கத்தினர், வேறுபல நண்பர்கள் அனைவரும் மனப்பூர்வமாகக் கொடுத்த கொடைகளும் செய்த உதவிகளும் செவ்வி ஹட்சன் பரமசாமி அவர்களின் உணர்ந்த மரண சேவைக்குத் தகுந்த நன்றிக் கட்டாக ஒரு விடுதியை அமைக்க வேண்டுமென்ப பலர் கோண்டிருந்த வரஞ்சை இன்று நிறைவேற்றம் காண்பதற்கு ஏதுவாயின எனக் கூறினார்கள்.

மகானம் அத்தியட்சர் அவர்கள் கட்டடத்தைத் திறந்து வைத்து மக்கள் விளக்கின் முதற் திறி ஏற்றி வைத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து குழுப்பத்தினர் சார்பில் திரு. ஹட்சன் செல்வராஜா அவர்களினாலும், கல்லூரி முகாமையாளர் திரு S. S. செல்வத்துரை அவர்களாலும் ஆசிரியர், பழைய மாணவர், கொழும்புக் கிளைப் பழைய மாணவர், இப்போதுள்ள மாணவர், ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளாலும் தீபமேற்றப்பட்டது. தீபமேற்றிய பின் அத்தியட்சர் அவர்கள் கட்டடத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள். வைபவத்தின் இறுதிக் கட்டடத்தைத் திருமதி N. செல்வரத்தினம் திருமதி W. L. ஜெயசிங்கம் ஆகியோர் அமிழ்தம் தவாரித்தனரித்தனர்.

திறப்பு விழா வைத்த தொடர்ந்து கல்லூரியின் முன் மைதானத்தில் விழாவிற்றுச் சமூகமளித்த அனைவரையும் மகிழ்விக்கு முகமாகச் சில கிறித்தவ நிசுத்திகளை மாணவரினால் அளிக்கப்பட்டன. கிளைஞர் கிரகும், பெரிய மாணவரும் இதற்காகப் பயின்று மிகுந்த திறமையுடன் அளித்த இந்த நிசுத்திகளை அனைவராலும் பெரிதும் மெச்சப்பட்டன. இந்த வைபவத்தை யொட்டிய நிசுத்தி நிரல் வெளியீடு ஒன்றும் பழைய மாணவர் சங்கத்தினரால் தயாரிக்கப்பட்ட ஞாபகார்த்த வெளியீடொன்றும் சமூகமளித்த அனைவருக்கும் வழங்கப்பட்டன.

மகானம் அத்தியட்சர் அவர்களின் ஆரோவரத்தோடு வைபவம் நிறைவு பெற்றது.

நவீன வசதிகளுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்த விடுதியில் 150 மாணவர் வசிக்கத்தகு இட

முண்டு. விடுதி மேற்பார்வைவாரணம் ஒரு சில ஆசிரியர்களும் தங்குவதற்கும் பிரத்தியேக அறைகள் உண்டு. இந்தக் கட்டடத்தை நிறுவவதில் ஆசிரியர் மாணவர்களும், பழைய மாணவ சங்கத்தினரும் சிரமம் கருதாது எடுத்து வந்த முயற்சிகள் பாராட்டுக்குரியவை.

உடுவில் உணர்ந்த மரண காலக் கண்டது; இன்னும் காலும் என்பதற்கு கையமிகலை.

தெ. இ. திருச்சபை யாழ்ப்பாணத்தினால் வட்டுக்கோட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள வேலி ஸ்போல்டிக் ஆன் பிள்ளைகள் இல்லத்தின் கட்டடத்திற்குப் புதிதாய் அமைக்கப்பட்ட பகுதி சென்ற புதன்கிழமை 11ஆம் திகதி பிற்பகல் 3. ப. 4-00 மணிக்குப் பிரதிஷ்டை செய்து திறந்து வைக்கப்பட்டது. சபைக் குழு கனம் S. N. சுருணாந்தன் அவர்களின் உதவியுடன் அத்தியட்சர் மகானம் D. J. அம்பலவாரணர் அவர்கள் இவ் வைபவத்தை நடத்திக் கட்டடத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள்.

இல்லத்தின் பிள்ளைகளும் ஆதீன நண்பருமான பலர் சமூகமளித்து இவ் வைபவத்தைச் சிறப்பித்தனர். வேலி ஸ்போல்டிக் இல்லத்திற்குத் தற்பொழுது 45 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்.

வைபவத்தைத் தொடர்ந்து நடந்த தேரீர் உபசரணையில் கிவி நொச்சிவைச் சேர்ந்தவரும் இல்லத்தின் ஒரு பிள்ளையுமான செவ்வி N. நாகேஸ்வரன் வேலி ஸ்போல்டிக் ஐயரின் சேவையைப் பாராட்டிப் பின்வருமாறு பேசினார்:—

"வேலி ஸ்போல்டிக்"

அமெரிக்காவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்த பணியாற்றிய மிஷனரிச் செல்வர்களில், வேலி ஸ்போல்டிக் ஐயர் தனிக் கிறிப்பிடம் பெறுகிறார். இவரையுள் போல் பத்தியும், கருணையுள்ளமும், ஊக்கமான உழைப்பும் கொண்ட ஒருவர், இவ்விளையிலே அவருக்கு முன்னராவது, அன்றி, அவருக்குப் பின்னராவது பெரும் பணியாற்ற வேண்டும் என்றதுணிந்து கறலாம்.

வேலி ஸ்போல்டிக் ஐயர் 1820-ம் ஆண்டளவில், தனது இருபத்திப்பொன்பதாவது வயதில் M. A. பட்டதாரியாக, வாழ்க்கைத் துணை விவாகர சகிதம் இலங்கை வந்தார். நான்கு விட்டு தரவு வந்த இவர், தன் நலம் நாடி நிவளது. மக்கள் மனம் மாமறை யாம் கிறிஸ்தவத்தை நாடிச் செல்ல முயற்சித்தார். முயற்சி திருவினையாக்கும் எனும் முது மொழியை மெய்ப்பித்தார். அப்போது இலங்கையின் உதவித் தேசாதிபதியாக விருத்த சேர் எட்வர்ட் பான்ஸ் Sir Edward Barnes இவர்களின் இலங்கை விஜயத்தைக் கருமையாக எதிர்த்தார். எனினும், தேசாதிபதி சேர் ரோபெர்ட் ப்ரவுனரிக்கின் Sir Robert Brownrigg தயவாக, யாழ்ப்பாணம் சென்று பணிகளைத் தொடர்ந்தனர்.

இவர்களின் பணிகளையாக உடுவில் பயன்பட்டது. அங்கிருந்த ஒவ்வொரு தேவாலயமும், குருமனையும் தங்குமிடமாயிற்று. ஒவ்வொரு ஆட்சியின் பின், வெனிப் பாரதிற்றுச் சேரழிந்து போய்க் கொண்டிருந்த தேவாலயமும், குருமனையும் புத்துயிர் பெற்றுப் புதுப் பெருவிஷ்டை தீர்த்துச் செப்தாரர்கள் வேலி ஸ்போல்டிக் தம் பதியினர். ஆம்! அவர்கள் பெரும் பணி தொடர்ந்து ஈடேற அவ்விசுவம் நினைக்கையுயிற்று.

தமிழிலும் வல்லுனரான ஸ்போல்டிக் அநேக தமிழ் நூல்களை எழுதினார். தனது பிர (3-ம் பக்கம் பார்க்க)

பூமியிலே சமாதானம்

பேராயர் நியுபீகின் அவர்கள் சில வகுப்புகளுக்கு முன் வழி மனை மலிற் பிரகடித்த கட்டுரை. நமது காலத்திற்கான பெருந்தம் கருதித் தருகிறோம். மாறிய குற்றங்களைப் சில மாற்றங்களைச் செய்துள்ளோம். — ஆசிரியர்

(மூற்கோடச்சி)

வலது குறைந்தேசர் உணர்ந்துள்ளனர். (It is impossible for any able bodied person to empathise with a disabled person He can of course sympathise). ஆனால் ஒரு வலது குறைந்தவர் இன்னொரு வலது குறைந்தவரைச் சந்திக்கும் போது தன்னுடைய மனதில் உள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளையும், மன விரதிதையும் வெளிப்படுத்துவர். ஏனெனில் மற்ற வலது குறைந்தவர் அதை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படை (All disabled persons though they are not of the same deformity can empathise and sympathise with each other, especially in the area of mental frustration.)

சீரீர்த்திலே ஓரவவு பூரணம் உடைய, வலது குறைவற்ற மக்கள் வலது குறைந்த மக்களின் மன விரக்தியை அகற்ற எவ்வாறு சேவை செய்யலாம்? இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நான் கூறக்கூடியது என்னவெனில் நன்மை செய்யாவிட்டாலும் தீமை செய்ய வேண்டாம் என்பதே. வலது குறைந்தவர்கள் மனம் நோரும் படி நாம் வாரித்ததைக் களை உபயோகிக்கக் கூடாது. அப்படிப்பட்ட சம்பாஷணைகளில் அவர்கள் காது கேட்க சடுபடக்கூடாது. ஒரு போதும் ஒரு வலது குறைந்தவன் மன விரக்தி அடைந்திருக்கும் நேரத்தில் அவரிடத்தில் நாம் பேரம் “உம்மைப்போல எத்தனையோ மக்கள் இருக்கிறார்கள் நீர் ஏன் துக்கமாக இருக்கிறீர்” எனக் கூறக் கூடாது. வலது குறைந்தவனுக்கு தண்ணீர்போல் எத்தனையோ பேர் இருக்கின்றனர் என்பதற்குத் தெரியும். தான் எதிர்போக்கும் பிரச்சனைகளை அவர்களும் எதிர்போக்குகின்றனர் என்பதும் தெரியும். அதை சாதாரண மக்கள் அவனுக்குக் கூறி விளக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அத்துடன் அவன் மன விரக்தி அடைந்திருக்கும் அந்த சந்தர்ப்பத்தில் மேற்கூறப்பட்ட வாரித்தைக் களை அவன் கேட்கத் தயாராக இல்லை. அவனுக்கு அந்த நேரத்தில் தன்னுடைய சொந்தப் பிரச்சனைதான் உலகப் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானதாகும். ஆகவே அவனுக்கு ஆலோசனை கூறுவதை விடர் அவனோடு சேர்ந்து கண்ணீர் வடிப்பதே பொருத்தம்க்கும். வலக் குறைவாடுகள் அறிதவர்கள் அவனுக்குச் செய்யக்கூடிய சிறந்த சேவையாகும். இவ்வாறு அவனுடைய மன விரக்தியிற் நாரும் பங்குகொண்டால் அது அவனுக்கு நிம்மதியையும், ஆறுதலையும், சுதந்திரமும் அளிக்கக்கூடும். தன்னுடைய பரிதாபத்திற்கு உட்பட்ட நிலையை அங்கே சரிக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படக்கூடும். உளவியல் நோக்கினே இருந்தால் செய்யக்கூடிய சிறந்த சேவையாகும்.

மன விரக்தி (Mental frustration) வலது குறைந்தோர் மத்தியில் ஒரு முக்கிய பிரச்சனை ஆகும். அதிகமான வலது குறைந்தோரை நாம் அவதானிக்கும் போது அவர்கள் வெளித் தோற்றத்திற்கு ஒரு கவலையில் இல்லாத மகிழ்ச்சியுடைய மக்களைப் போலக் காணப்பட்டிருக்கும். ஆம், சாதாரணமான, ஓரளவு அங்க பூரணத் துவம் உள்ள மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் வரமும்பொழுது, தொடர்புகளை வைத்திருக்கும் போது அவர்கள் மனவிரக்தி அற்றவர்கள் போலவே காட்சியளிக்கின்றனர். சரித்திரத்தில் பூரணத் துவம் உடைய மக்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் தம்முடைய பிரச்சனைகளை, மனவிரக்தியை வெளிப்படுத்தினாலும் அவர்கள் அதை விளங்கிக்கொள்வார்களார்கள் என

வாழ்க்கையில் தேவைகளைப் பெற்றிருப்பவர் இப்படி எண்ணுவது ஒருவகையில் விளங்கித் தள்ளக்கூடிய காரியம்தான், ஆனால், இதே வேதாந்தத்தை நாம் வாழ்க்கையில் அடிப்படையேவைகளைக்கூட பெறமுடியாமல் வருத்தம்தொழிந்தால் கூறியதை மறுமா?

இப்படி நீதிக்கும் சமாதானத்துக்கு மிடையில் தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்து வரும் முரண்பாட்டை எப்படி தவிர்ப்பது?

வசதியாக வாழ்கிறவர், குறைப்பட்டிருப்போரைக் காணுது, சமாதானம் கிடைத்து விட்டது என்று கூறிக்கொண்டால் போதுமா? நீதியை நிலை நிறுத்த உண்டாகும் வேகம் புரட்சியாக மாறி, அநீதியையும் அதர்மத்தையும் பிசுனா விட்டுப் போவதை சமாதானம் என்று

“லேனி ஸ்போஸ்டிங்”

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சரரச் சங்கத்தாராலும், வேதா
கமச் சங்கத்தாராலும் வெளியீ
டப்பட்ட அநேக தமிழ்க் கிறிஸ்
தவ நூல்களை இவரே, பாரிசு
யிட்டு, அச்சுவரணை மேற்குஞ்
, வேத கீதங்கள், “மோட்சப் பிர
பரணி” தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு,
வேத சாத்திரப் பொழிப்பு, தமிழ்
பரணி, ஆங்கில அகராதி பேரன்
நவை இவரின் ஆரிய படைப்புக்
களாகும்.

“இவரே மெய்யான மிஷ்
னரி” என்று கிரேஸ்ட் நீதிபதி
யொருவரால் பாரட்ப்பப்பட்டவர்
ஸ்போர்டிங் ஐயர். அகயில்
விளக்கே நதி, கக்கத்திலி
“பைபிள்” ஏந்தி இவர் பணி
புரிந்ததைக் கண்டபோதே மேற்
படி பாரட்ப்பட்டார்.

சுதிரில் மரணம் அவரை அரவணக்க வந்தபோதும் அஞ்சிக்
கவங்காத ஆண்டவனைத் தியா
னிட்டவர். அருகினிருந்த ஹவு
ஸின் டீ ஐயர், "யாழ்ப்பாணக்
கிறிஸ்தவர்களுக்குத் தாங்கள்
சொல்லும் செய்தி என்ன?" என்று
அந்நேரத்தில் கேட்டபோது
"உங்கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வளவு எஸ்
லாம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு நம்புக்கொடுங்
கள்" என்றும், "அவருக்கு நம்புக்
கொடுக்கக் கூடாதவர்களுக்கும்
அவரிடத்திற் கேட்க வேண்டாம்"
என்றும் கூறி நித்திய ஆறதலுக்
குப் பிரவேசித்தார். அவர் பணி
புல்லரண்டு நினைக்கட்டும்.

வலது குறைந்தவர்கள் மத்தியில் பெருஞ் சாதார, சமய, இறைவரின் நோக்கில் எப்படிப்பட்ட சேவைகளை நாம் செய்வலாம், கிறிஸ்தவ, இந்து, பெளத்த, இஸ்லாமிய சிந்தனைகள் யாவை என்பதை இன்னொரு முறை ஆராய்வோம். மேற்கூறப்பட்ட சிந்தனைகள் அதிகமாக உளவியல் அடிப்படையிலே எழுதப்பட்டன.

கடவுள் தாமே இந்த ஆண்டிலும் இனி வரப்போகிற ஆண்டுகளிலும் வலது குறைந்தவர்களை யும், அவர்கள் மத்தியில் சேவை செய்யும் எல்லோரையும் நிறைவாக ஆரேவதிப்பாராக.

சூரு மனை
ஏழரை வடக்கு
ஏழரை,

கேற்றடியுமா? சரித்திர ஏடுகளில் இதைத்தான் நாம் பலமுறை காண்கிறோம். ஒன்று புரட்சி நடந்தத்க் காலங்கள்; அவ்வது, சமாதானம் என்ற பெயரால் அந்நேரமையும் கொடுமைகளையும் பொருட்படுத்தாத வசம்ந்த காலங்கள்.

நீதியும் சமாதானமும்
ஒன்றையொன்று தழுவிக்கொள்
ளும் முறையில் சமாதானம்
நமக்குக் கிடைக்குமா?

சக்திதேவகாரர் ஆப்படி சமர
தானம் கிடைக்கும் காலம் வரும்
என்று எதிர்பார்த்தார். இயேசு
கிறிஸ்து உலகுக்கு வந்தபொழுது
இந்த எதிர்பார்ப்புக்குத் தடையாக
வராதது என்று கிறிஸ்தவரீ நம்பு
கிறோம். நம்மால் சாதிக்க முடி
யாததை நம் பரம தந்தை நமக்கு
சுவகை இரங்கியளித்தார்.

இந்தப் பழந்தீர்க்களின் வரக்கு எப்படி இயேசுவில் நிறைவேறியது?

கிறிஸ்து கடவுளின் நீதிபரக உலகில் வந்தார். கடவுளின் நீதி ஏதோ நாம் சிறப்பை செய்ய வேண்டிய ஒரு இலட்சியம் ஆனவ். அது கிறிஸ்துவின் மனித உருப் பெற்றது ஆன் ஆகியிட்டது. அவர் பலரின் ஏற்றத்தாலும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாக இருக்கிறார்.

தம்மை நீதியுள்ளவர் எனக்
கருதுகிறவர் அவர்முன் வெட்ச
மடைகிறார்கள். அரைநாள் தீர்ப்
புகளுள்ளதைத் தள்ளப்படுகிறார்கள்.
தம்மை அநீதியுள்ளவர், புறமதத்
தவற, நஞ்சுசெய்ப்பவரின் என்று
கருதுகிறவர்கள் உயர்த்தப்படு
கிறார்கள். எடவுளின் ஒப்பற்ற
நிறைவுக்குமுன் தம்மைப்பற்றி
குறையுண்டிவு இல்லாத எவரும்
இருக்க முடியாது.

இதுதான் இயேசு கிறிஸ்துவான் உலகுக்கு கிடைத்த பயன். மனித வாழ்வினும் சமூகத்தொடர்புகளுக்குள்ளாகவும் அவர் நம்பத்தக்க நிறைவுகோலாக நிற்கிறார். அவரை அறிந்தவர், அவர் தன்மையை உணர்ந்துகொண்டவர், மனிதத் தன்மைக்கு சூறையுண்டாடக்கூடிய எந்த நிலையையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத செய்திவிடுகிறார்.

இதனால் எங்கெங்கு கவிசே
டம் அறிவிக்கப்பட்டதோ, அந்
நகல்வரம் புரட்சி நடைபெற்ற
இருக்கிறது என்று சரித்திரம் கூறு
கிறது. கிறிஸ்துவைக் கண்டுவிட்
டவருக்கு நிலைமையை அப்படியே
விட்டுவிடுவது கூடாது செய்க்
கிறிஸ்துவரால் சிறைப்பிடிக்கப்
பட்டவர், மனிதரபிமானத்தை
அடக்க முயலும் சக்திகளுக்கு
எதிராக போராடாதிருக்க மரட்
டாரீன். என்னே கிறிஸ்துவர்
இருக்கிறார்எனோ, அங்கே புரட்சி
யும் வேதனையும் உண்டு!

ஆனால் இங்கேதான் எதிர்மாராண உண்மையை காணலாம். இப்படி புரட்சியும் குழப்பமும் செய்வதில் சமுதாயத்திற்கும் இதில் தவறில்லை. ஆடி நெஞ்சில், மெய் சமாதானம் நடைபிடிக்கும். இதை வினக்குவது சமீபம். ஆனால் அனுபவித்தவருக்குத் தெரியும்.

‘மகிழ்ச்சியாய் இருங்கள். உலகில் உங்களுக்கு வேதனை உண்டு. ஆனால் என்னில் உங்களுக்கு சமாதானம் கிடைக்கும்.’

இதில் துவில் பெயரில் புரட்சி செய்கிறவர் நெஞ்சில் ஆழ்ந்த அமைதி உண்டு.

(தொடரும்)

EDITORIAL

Tellipallai Church Celebrations

Tellipallai looms large in the history of the American Ceylon Mission. It was here that the first American missionaries landed in 1816. It was the spring board from which all their activities were launched. In fact, James Richards, one of the Haystack young men who had been responsible for the foundation of the American Board, lies buried there along with some other early missionaries including Daniel Poor.

It was in recognition of this fact that when the Ter-Jubilee of the American Ceylon Mission was celebrated in September 1966, the first day's programme was carried out at Tellipallai. And on that occasion wreathes were laid on the graves of the old missionaries buried there.

From 1816 to 1831 though the missionaries were stationed in various places and there were a number of congregations scattered all over, ecclesiastically there was just one church. In 1831 this church was split into five different churches: Vaddukoddai, Tellipallai, Uduvil, Pandateruppu and Manipay. So that five churches are entitled to celebrate their Ter Jubilee this year. We understand that it is their intention to do so, though the implementation of their intention will carry over into next year.

Originally since we had no ordained national pastors the missionaries used to carry on the work of the pastors. The first ordained national at Tellipallai was Mr. A. Anketell who worked there from 1870 till 1877. He was succeeded by Rev. T. Christmas in 1880. He continued at Tellipallai for twenty four years and was succeeded by Rev. S. Veerakathy who worked there for four years. But the pastor with whom the church will be associated largely in this century was the Rev. C. D. Velupillai who died in 1920.

From the middle of the last century Tellipallai became a centre of quite a few activities. In 1859 a Training School for Tamil teachers was established there. In 1896 Rev. T. S. Smith brought a printing press. From about the turn of the century the Rev. J. H. Dickson was the chief figure at Tellipallai. Being an engineer he took charge of the press. He was also the English Editor of the *Morning Star*.

During this period Tellipallai was a bee-hive of many activities. There was a Training School, there was an Anglo Vernacular School, an English School and Printing Press. The Rev. J. H. Dickson was the English Editor of the *Morning Star* and the Rev. C. D. Velupillai was the Editor for the Tamil columns. The Anglo Vernacular School and English School were combined into Union College under the dynamic principalship of Mr. I. P. Thuraiatnam in 1935.

The old order has now given way to the new. The Tellipallai church still continues to be one of our leading stations. One of the great services rendered by Tellipallai was that it has produced great stalwarts among the nationals. In the old congregational system financial arrangements were in a very unsatisfactory stage in many churches, but not at Tellipallai because of the high integrity and sense of responsibility shown by its leaders.

The area catered to by the church is vast. Till recently it included Kankesanthurai also. Even now it reaches far and wide, East, West, and South. The Tellipallai congregation has always been noted for the regularity of its church attendance. Though now deprived of the attendance of school boys and to a large extent of teachers, preaching at the Tellipallai church is always an inspiration to the preacher.

We wish long prosperity to the church.

— S. K.

Jaffna Mayor Launches Campaign for New Public Library

The Mayor of Jaffna Mr. Rajah Visuvanathan is going all out to raise enough funds within the next two months to start the building work on the new 15 million rupee three-storey block addition to the Jaffna Public Library. He hopes to realise at least rupees fifty lakhs before this year ends so that work on the foundation could be started in January itself. At a Press Conference he called last week the Mayor explained the plans already made for the project and steps he is taking to realise the target of Rs. 15 million. He was confident that some help will come from embassies in Sri Lanka and associations of Tamils in Nigeria, West Germany, USA and certain other countries. He also informed reporters that by the special efforts

of the government of Tamilnadu all the publishing houses of Tamilnadu will hopefully send hereafter a copy of every book published by them free to the Jaffna Library. Certain embassies also have collections of books to be gifted to the new library. But the urgent need, he says, is money for the building and for this the people of Jaffna must come forward and help. The Jaffna Public Library Trust Fund Account No. 2893 has been opened at the Bank of Ceylon, Jaffna to receive voluntary contributions directly. So far the Municipal Council has received from less than thirty contributors—individuals and institutions—a total of about one lakh rupees—the Tamil Front, France (5,000/-), Mr. A. Ariyaratna, President, Sri Lanka Jathi-

Calvin the Man and His Institutes

Christians generally remember Martin Luther as the key figure in the history of Reformation, but not all of them sufficiently recognize the importance of John Calvin the founder of the Reformed Church (not the same as the Lutheran Church) and his contribution to the whole movement.

Born 21 years after Luther in 1509 in North France, to an influential lawyer he pursued eagerly the study of civil law abandoning his first intention to prepare for a career in the church. His legal training had a decided impress on his later work. As a student of Orleans and Paris Universities he was greatly impressed by various humanists too. He lost his mother as a boy and his father as a youth of 22. The year after his father's death he started writing books, the first being a commentary on *De Clementia* (Of Mercy) a treatise by Seneca addressed to persecuting emperor Nero. The book in chaste Latin was acclaimed as one of amazing erudition, showing his familiarity with classical Greek literature.

In 1536 he published the first edition of his book "The Institutes of the Christian Religion". This lucid handbook of Protestant Theology is considered the most influential book ever written by so young a man. This *magnum opus* of Calvin went through many editions and translations and became for a large part of Western Christendom the standard statement of Christian faith and practice next to the Scriptures. He dictated the final French translation from his sick bed, even then suggesting to his secretaries additions to be incorporated into the text. While later editions added illustrations and amplifications of theological points, the skeleton of the work remained the same showing how clear and consistent Calvin was.

The story of Calvin's Reformation beginning with his efforts to organise the Church in Geneva as a young pastor and then confronting the city council with intense hatred for public mess, his exile and consequent confusion in the city, his return and gradual taking over of practically full control of the city's civil as well as ecclesiasti-

cal affairs makes fascinating reading. It shows a man who was unlike Luther in many ways, always grave and inflexible, restrained in conversation, lacking in warmth and generosity. He was not popular. Calvin's unpopularity was due in part to some of the regulations he persuaded the city council to pass. He saw to it that the council abolished taverns and established cafes instead, banned indecorous conversation, decreed that meals should not be served unless grace was said both before and after the meal. He also had a law passed against the use of non-biblical names. It could be said of him that he had only disciples or opponents as it was impossible to be neutral about him. As he himself said on his death-bed, many feared him more than they loved him.

Calvin had an over mastering sense of the greatness and majesty of God. Divine sovereignty dominated his theology. Convinced of the absoluteness of God, he believed that everything that happens in the world is known to God and subject to his overruling action.

Many opposed vehemently his theory of predestination. He wrote that God does not will all men to be saved and has decreed some to eternal damnation. To those who cavilled that God was therefore unjust his reply was, "We know that God always acts in justice. How that justice works is beyond our sight in this life".

Luther was the prophetic genius of the Reformation but Calvin was its greatest organiser. In fact, Lutheranism had little success outside Germany and Scandinavia, whereas Calvin was the spearhead of Protestant advance, the latter being more definite and militant. Even today the Reformed or Presbyterian Churches are among the most numerous sections of Protestantism in Switzerland, France, the Netherlands, the USA and Scotland. Calvin can rightly be called the international reformer of the Church.

— G. P. S.

Devotional

The Peace of God

"... My peace I give unto you; not as the world giveth give I unto you ..."

St. John 14:27.

Because our Lord said that he gives his peace to us, there is an idea that what is necessary is peace at any price. It is necessary that we should remember that it is his peace he gives. Mere quiet is not his peace: the quiet that reigns when the conqueror has annihilated his enemies or subdued them into slavery and eliminated all possibility of resistance is not God's peace. God's peace is based on justice. When that peace reigns in the world it will be His indeed.

— S. K.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. QB/100125/81.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 13th November 1981 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.